

[Lykketoft]

meste af taletiden er blevet brugt til at omtale socialdemokratiet enten positivt eller negativt. Det er selvfølgelig udtryk for den meget store interesse, der er omkring vores parti.

Men når hr. Tørnæs så bevæger sig ind på de regnestykker, der er lavet, og sammenligner socialdemokratiets og regeringens oplæg til helhedsløsning, må jeg sige, at de beregninger, vi har fået i det politisk-økonomiske udvalg fra økonomiministeren, bygger på to ting: for det første et meget optimistisk sæt forudsætninger vedrørende regeringens egen politik og for det andet et meget pessimistisk sæt forudsætninger om socialdemokratiets politik.

Lad mig i første omgang blot nævne i forbindelse med regeringens egen politik det, som er det helt fundamentale, og hvor hele regnestykket skrider, nemlig når regeringen siger, at den kan præstere en løsning på beskæftigelsesproblemet. Regeringen har hængt hele sin økonomiske politik op på, at man kan banke lønstigningerne ned til 2½ pct. om året. Det er lavere lønstigninger end stigningen i produktionen pr. arbejdstime, som vil være 3½ pct. Det er jo en heroisk forudsætning. Der er ikke nogen, som har med de faktiske forhold i jernindustrien at gøre, der tror, at denne forudsætning kan holde, og hvis det, der bliver det faktiske forløb, blot er en lønstigning som den, vi har oplevet de to foregående år, er den reelle forskel mellem regeringens og socialdemokratiets økonomiske politik, at vi i kraft af en stærk satsning på arbejdstidsforkortelsen ville kunne præstere en løsning på beskæftigelsesproblemerne, som regeringen ikke har nogen mulighed for at præstere.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg ved ikke, hvor mange der fæster lid til hr. Lykketoft, når han siger, at de vil kunne løse beskæftigelsesproblemet. Det var i hvert tilfælde noget andet, der var tilfældet, da hr. Lykketoft var medlem af den socialdemokratiske regering. Da steg ledigheden. Nu falder ledigheden rent faktisk.

Men jeg vil gerne have at vide af hr. Lykketoft: vil hr. Lykketoft benægte, at hvis forudsætningerne er de samme, skal der opkræves 15 mia kr. mere i skat over en 3-årig periode, for at betalingsbalancesituationen – vi

har jo hørt, at socialdemokratiet i dag interesserer sig meget for betalingsbalancesituationen – ikke yderligere skal forværres, hvis S-planen gennemføres?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Ja, hr. Tørnæs, det vil jeg benægte. Det er en af de forudsætninger, som er kørt ind i beregningerne fra budgetdepartementet og det økonomiske sekretariat, som jeg sagde. Den ene fejl ved de beregninger er nogle meget optimistiske forudsætninger om, hvad regeringen selv kan udrette af mirakler, og den anden er, at man har valgt de mest negativt tænkelige sæt af forudsætninger, når man skulle vurdere, hvad forudsætningerne for socialdemokratiets økonomiske politik er.

Et andet område, hvor man også har valgt nogle meget negative forudsætninger, er i spørgsmålet om en forkortelse af arbejdstiden, som man siger vil kræve nogle meget store ekstra investeringer. Det er netop ikke forudsætningen i socialdemokratiets oplæg, idet vi dér har forestillet os en fleksibilitet i udnyttelsen af produktionsapparatet, noget, der i øvrigt også lå i den forligsmandsskitse, som regeringen havde gjort klogt i i højere grad at holde sig til i stedet for det makværk, man præsterede i indgrebet på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg beklager, at jeg ikke kender de officielle beregninger fra socialdemokratiets regnestykke for arbejdstidsnedsættelsen, men kendsgerningen er, at hvis vi tager udgangspunkt i udlandsgælden for 1984, så var den på omkring 215 mia kr. Det kræver en eksport, som skal indeholde dansk arbejde, på 215 mia kr., og det svarer til, at man skulle bruge 1 million arbejdsår. Rundt regnet skulle man så sørge for, at yderligere 470.000 kom i beskæftigelse, og så må man jo spørge sig selv: hvordan skulle man løse det problem, hvis man nedsætter arbejdstiden og vi for øjeblikket har en arbejdsløshed på 280.000?

Vi skal altså bruge endnu flere i eksporten for at tjene præcis det samme beløb. Vi skal have øget beskæftigelsen betydelig mere end